

Almanach absolventů

ZUŠ E. Marhuly

2025/26

Pěvecké oddělení

Trída Kláry Krejčí Curylové

Aneta Adámková – sólový zpěv, 4./ II.

Aneta je velmi milá, šikovná a talentovaná zpěvačka z mé třídy. Cením si toho, že i když bude skládat maturitní zkoušku, přesto dochodí Absolventský ročník. Anetka inklinuje k modernímu zpěvu, má krásný hlas a oduševnělý přednes. Je to holka se srdcem na dlani a obě dvě se velmi těšíme na krásný absolventský koncert, který bude krásnou tečkou za naším hudebním putováním a dobrodružstvím.

Zuzana Kovalská – sólový zpěv, 4./ II.

Zuzka je velmi šikovná a nadaná dívka. Studuje vysokou školu v Ostravě obor Logopedie. Zuzka je věrnou žákyní naší školy a vystřídala několik kantorů. V mé třídě bude absolventkou. Má ráda šansony, písně muzikálové i moderní. Její široký pěvecký záběr a výrazové dovednosti skýtají možnost náročnějšímu repertoáru. Zuzka mi bude moc chybět, neboť je velmi milá, inteligentní, vnímavá a přizpůsobivá. Těchto vlastností si na ni cením. Do budoucna Zuzce přeji jenom to nejlepší, ať se jí daří jak v osobním, tak v pracovním životě.

Matyáš Tabášek – sólový zpěv, 7./ I.

Maty je velmi inteligentní chlapec. Je všestranně talentovaný, kromě návštěvy ZUŠ se v plné míře věnuje sportu, hlavně atletice. Naše spolupráce byla vždy na dobré úrovni. Věřím, že mu výuka v ZUŠ hodně dala a že si v budoucnu vzpomene na naše zpívání, které mu obohatí život.

“Rád bych poděkoval za všechny hodiny zpěvu. Za odvahu, kterou jste mi dala v soutěžích. Velmi si vážím Vaši trpělivosti, laskavého přístupu a podpory, kterou mi poskytujete při každé hodině. Díky Vám jsem se naučil mnoho nového a zpěv mě začal bavit ještě více. Jsem opravdu rád, že jsem se měl možnost učit se právě od Vás. Děkuji.” MT

Trída Ğakuba Šatného

Lída Moricová – sborový zpěv, 7./ I.

Lídu znám od chvíle, kdy jsem poprvé vkročil do zkušebny našeho sboru – tehdy tam seděla nenápadně v první řadě jako malá sboristka, která si ještě nebyla jistá, jestli vůbec smí zpívat nahlas. Od té doby uteklo pár let, pár koncertů, pár zážitků a z Lídy je dnes jeden z nepostradatelných základních kamenů druhého sopránu. Na zkouškách ji nikdy nehledáme – prostě tam je. A zpívá. A maká. A i když má zrovna den, kdy by nejradši nebyla vůbec, stejně to všechno odzpívá s naprostým nasazením. Je radost mít ve sboru někoho, kdo roste s každou sezónou – a přitom nikdy nezapomíná, proč to celé dělá.

Soňa Sedláčková – sborový zpěv, 7./ I.

Soňa přišla do hlavního sboru před třemi lety z přípravného oddělení Kosi a od té doby v něm zakotvila tak jistě, jako by tu byla odjakživa. Nenápadně, bez zbytečného rozruchu, ale s naprostou spolehlivostí. Její altový hlas je klidný, pevný a přesný – zkrátka opora, kterou poznáš nejen u ucha, ale i podle toho, že na zkoušce prostě nikdy nechybí. Vždy připravená, bez zbytečných řečí, zato se soustředěným nasazením, které bychom mohli rozdávat. Díky ní má altová sekce klidnou jistotu, na kterou se dá spolehnout i naslepo.

Klára Wolfová – sborový zpěv, 7./ I.

Klára je ve sboru od dětství – a rozhodně nikdy nepatřila k těm, kdo by seděli potichu v rohu a jen tak nenápadně zpívali. Od začátku bylo jasné, že má v sobě energii, která se nedá přehlédnout – a že zkoušky s ní budou možná trochu hlučnější, ale rozhodně nikdy nudné. Postupně se ale tahle hlasitá energie proměnila v poctivou práci: Klára se usadila v altu, začala na sobě makat a v posledních letech udělala obrovský posun. Přidala si k tomu i hodiny hlasové výchovy a najednou to není jen ta holka, co všechno okomentuje, ale i ta, která zpívá jistě, s rozmyslem a zodpovědně. Sbor by bez ní byl určitě tišší. Ale taky o dost chudší.

Natálie Žůrková – sborový zpěv, 7./ I.

Natálie patří k těm nenápadným členkám, které možná na první pohled nepřitahují pozornost – ale jen do chvíle, než začne znít sbor. Je tichá, pilná a neuvěřitelně spolehlivá. Nevyhledává světla reflektorů, neprosazuje se slovy, ale svou přítomností, pracovitostí a přesností. V altové sekci drží hlasovou jistotu, která často slouží jako tichá opora všem okolo. Natálie nikdy nic nedělá napůl – a právě díky takovým lidem má sbor pevný základ a klidnou sílu, na kterou se dá spolehnout za každých okolností.

Bára Axmannová – sborový zpěv, 4./ II.

Bára je se sborem spojená prakticky odjakživa – pamatuje si ještě časy, kdy se do zkušebny vešla sotva na špičkách. Dnes je pevnou součástí altu, i když cesta k tomu nebyla vždy úplně jednoduchá. Časově to někdy bylo náročné, ale Bára vždycky dokázala, že jí na sboru záleží. Je ten typ, co sice občas přijde pozdě, ale pak řekne něco, co všechny rozesměje – a rázem je ve zkušebně zase dobře. Má svůj vlastní přístup, který nejde napodobit, ale který do sboru přináší přesně tu rovnováhu, kterou si nikdo neobjednal, ale všichni potřebují. Drží atmosféru, stmeluje skupinu a často připomene, že zpívání má být hlavně radost. Bez ní by to prostě nebylo ono.

Klāvesovē oddēlenī

Trīda Olgy Bezāčinskē

Jakub Olbert - hra na klavír, 4./ II.

Jakub studuje na Univerzitě Palackého, konkrétně obory Mezinárodní vztahy a bezpečnost a Japonská filologie. Navzdory náročnému dvouoborovému studiu se však hudbě věnuje naplno a pravidelně dochází na hodiny klavíru do naší ZUŠ. S hudbou je úzce spjatý již od malička. Během studia na ZUŠ se postupně začal specializovat hlavně na improvizaci a komponování vlastní hudby.

Jakubova umělecká tvorba začala poezií, konkrétně vydáním básnické sbírky Kolořesky, kde se pohybuje mezi lyrikou a dramatickým monologem. Následovala prozaická prvotina Smrt stepního vlka aneb Jak svět přichází o cyniky, v níž se Jakub obrací k politickým tématům. Třetím literárním žánrem je drama, které zahájil jednoaktovkou Další! rozvíjející téma konformity jedince vystaveného tlaku byrokracie a absurdního okolí.

Hudba ale byla pro Jakuba vždy prioritou. Záliba ve hře na klavír přirozeně vyústila ve vlastní hudební tvorbu. A tak vznikl autorský muzikál Trhám si vlasy, který propojuje melancholii poezie, syrovost prózy, hudební expresi a humor dramatické tvorby. Dílo nepodléhá dobovým konvencím ani stereotypům a nabízí autentický umělecký zážitek.

Veronika Bučková - hra na klavír, 4./ II.

Veroniku jsem poznala jako malinké, šestileté děvčátko, které začalo chodit do 1.třídy a zároveň jsme spolu začaly hrát na klavír. Pochází z Michálkovic stejně jako já a naše rodiny se dlouhá léta znají. Vždycky usměvavá dívenka, o které jsem si dlouho myslela, že hru na klavír ukončí absolventským vystoupením v 7.ročníku mě na jednom z třídních koncertů překvapila dotazem ze zadní řady koncertního sálu. Zcela otevřeně a přede všemi se mě zeptala, jestli stihne ještě další 4 ročníky ve II. stupni než odejdu do důchodu. Neskutečně mě tímto rozhodnutím překvapila a samozřejmě, že jsem slíbila. Od tohoto okamžiku uplynuly 4 roky a Verunka bude v letošním školním roce absolventkou II. stupně. Mezi tím se stala studentkou soukromého orlovského gymnázia a trůfám si říct, že i klavír má hodně ráda. Veronika je také velmi empatická a citlivá a ráda svůj čas věnuje dětem v pěstounské péči.

V našich společných hodinách, na které se vždycky těším, je to znát a minutku si najdeme i na naše rodné Michálkovice. Těším se na společný absolventský rok a věřím, že dobrá hudba a radost z ní bude Veroniku provázet po celý život.

Adéla Vašková – hra na klavír, 7./ I.

Po pravdě neumím napsat její jméno jinak než Adélka. Proč? Odpověď je velmi jednoduchá. Poznala jsem ji, když poprvé vběhla do třídy coby lídr nejmenších dětí v MC Chaloupka, kde jsem byla manažerkou, ve dvou letech. Zcela neomylně vedla celou skupinu maličkých dětí a když jsem si vybírala děti, které pokračovaly v přípravce u nás ve škole, byla samozřejmě mezi prvními. Často si na to vzpomenu, když sleduju její vystoupení na tanečních koncertech. Adélce učaroval hlavně tanec, kterému věnuje velkou porci času. Je úspěšnou členkou taneční skupiny ze třídy kolegyně Evy Oravcové a když najde čas i na klavír, máme všichni radost z úspěšného vystoupení a předvedených skladeb. Je studentkou osmiletého gymnázia a miluje svého čokoládového psa. V letošním školním bude absolvovat 1.stupeň coby tanečnice i klavíristka. Hodně štěstí Adélko!

Karolína Bajgerová - hra na klavír, 4./ II.

Karolína přišla na naši ZUŠ už se zkušenostmi z jiného oboru – původně se věnovala hře na housle u pana učitele Tlolký následně u pana učitele Bendy, kde již úspěšně absolvovala. Hra na klavír se tak stala jejím dalším hudebním krokem, který rozvíjela se zájmem i citem. Během studia vystřídala dvě pedagogická vedení – nejprve paní učitelku Svobodovou a následně pana učitele Geriče, u něhož původně měla zůstat jen dočasně, ale nakonec u něj setrvala až do závěru studia, čehož si velmi váží. Klavír pro ni není jen nástroj, ale prostředek k sebevyjádření a hlubšímu vnímání hudby.

Kromě hudby se intenzivně věnuje i výtvarnému umění, které studuje spolu s anglistikou na Filozofické fakultě v Ostravě. Zajímá se o kulturní dění ve městě a postupně objevuje jeho výtvarnou i hudební scénu, do níž by se v budoucnu ráda aktivně zapojila – jako interpretka, umělkyně i vnímavá pozorovatelka.

Vít Kržin – hra na klavír, 7./ II.

Vítkovi je 14 let, nyní je studentem víceletého gymnázia PORG v Ostravě. Na klavír začal hrát v 6 letech s paní učitelkou Anetou Šoborovou. Když odešla na mateřskou dovolenou, jeho výuku převzal pan učitel Alex Gerič. Společně absolvovali klavírní soutěže a přehlídky, kde Vítek získal řadu ocenění. Zúčastnil se také kurzu vedeného předním pianistou Martinem Kasíkem. Vítek rád hraje skladby, ve kterých ukazuje svou muzikálnost a energii, dokáže také procítěně přednést lyrické skladby. S trpělivým a motivujícím panem učitelem intenzivně cvičí a po každé hodině je viditelné vnitřní obohacení a posun v interpretaci skladby. Vítek má také rád dynamické sporty, jako lyžování a snowbord, sjíždí cyklistické traily, rádí na koloběžce na pumptracích, rád si zahraje s kamarády ve vesnici fotbal nebo nohejbal. Mnoho hodin angličtiny ve škole v kombinaci s počítačovými hrami a anglickými videi mu poskytly plynulou angličtinu, která mu nabízí sledování téměř jakéhokoliv filmu v originále. Vítek má široký záběr zájmů a věříme, že hra na klavír a hudba mu budou v životě dělat dobrého společníka.

Kristýna Židková – hra na klavír, 7. / I.

“S hrou na klavír jsem začala v 7 letech, ve druhé třídě. Inspiraci mi byla má babička, která je učitelkou klavíru a často mi pomáhala v přípravě. Mám ráda lidové písně a filmové skladby, u kterých si můžu i zazpívat. Ve 4. ročníku jsem se zúčastnila hudební přehlídky Pianoforte per tutti v Příboře, kde jsem získala bronzové pásmo. Kromě klavíru se věnuju hlavně sportu, který mě naplňuje. Je to zejména volejbal, turistika a cyklistika. Nyní končím základní školu a budu studovat gymnázium a poté bych chtěla pokračovat ve studiu fyzioterapie. Ve hře na klavír již pokračovat nebudu, jelikož už teď to bylo pro mě časově náročné a s mými dalšími povinnostmi to bylo stresující. Ale i přesto jsem ráda, že jsem měla možnost chodit do této umělecké školy k panu učiteli Alexi Geričovi, který to se mnou neměl mnohdy jednoduché. Přesto věřím, že klavír zůstane součástí mého života.” KŽ

Trída Pavly Kuřalové

Prokopová Sofie – hra na klavír, 7./ I.

“Jmenuji se Sofie Prokopová, studuji víceleté gymnázium Prigo. Do hudební školy mě poprvé přivedla v šesti letech má prababička, bývalá učitelka hudby. Od té doby se učím hrát na klavír u paní učitelky Pavly Kukalové. V posledních letech se věnuji zejména komorní hře, baví mě hrát čtyřručně s mámou, třeba i v doprovodu zobcové flétny. Hra na klavír ve mně vyvolává klid a pohodu. Díky paní učitelce Kukalové jsem se toho hodně naučila a budu jí za to vždy vděčná.” SP

Trída Kateřiny Majerské

Felzmannová Klára - hra na klavír, 4./II.

Klárka začala navštěvovat naší ZUŠ v útlém věku a to nejdříve ve hře na akordeon 7 let, s absolutoriem ve šk. roce 2020/ 21. Následně si zvolila pro studium, další hudební nástroj, klavír. Dosud získané znalosti a dovednosti hrou na akordeon, uplatnila částečně také v hodinách na klavír. Má ráda rychlejší skladby populárního směru a filmovou muziku. Je výborná muzikantsky a svým cítěním dodá nastudovaným skladbám svůj osobitý výraz. Nejvíc ji baví hra v souboru, kde je oporou prvního hlasu na akordeon. Kromě akordeonu a klavíru také hraje na zobcovou flétnu a kytaru. Klárka je velmi skromná, a příjemná hned, jakmile vejde do mé třídy. K jejím dalším zálibám patří turistika, hory, příroda, lyžování, snowboard, čtení knih a poslech různých hudebních žánrů. Klárka studuje SŠ prof. Zdeňka Matějčka, obor: Předškolní a mimoškolní pedagogika. Po maturitě by ráda pokračovala na VŠ, v těchto oborech: tělesná výchova a angličtina nebo speciální pedagogika. Budu jí držet moc palce.

Makhoul Gabriel - hra na klavír, 4./ II.

Gabik začal navštěvovat naší ZUŠ nejprve ve hře na keyboard a poté přidal i studium skladby, které absolvoval ve šk. roce 2023/24. V době Covidu začal studovat hru na klavír, bylo mu 14 let. Je velmi zvědavý a velmi rychle ho chytne něco zcela nového. Baví ho kromě hudby, také literatura, umění celkově, filosofie, věda. Rád čte, kreslí, píše básně, skládá hudbu u klavíru a miluje přírodu. Po maturitě studuje VŠ, obor matematiku, protože má rád logické důkazy a uvažování o celkovém pochopení světa. Gabik na mne působí velmi introvertně a tajemně, má tolik zájmů, myšlenek a nápadů i ve výuce, že si moc vážím každé společné hodiny s ním a mám radost, že jsme za ta dlouhá léta, kdy u mne studoval, společně pronikli alespoň částečně do tajů hudby a jejího nekonečného vesmíru. Věřím, že hudba ho bude provázet po celý jeho život.

Kusák David – hra na akordeon, 7./ I.

David je žákem naší školy od svých 5-ti let, kdy začal nejprve navštěvovat přípravný sbor v mé výuce. Následně, s nástupem do 1. třídy ZŠ, začal studovat hru na akordeon. Má rád rychlé a efektní skladby, kdy může využít moderní prvky hry na akordeon, ale také filmovou muziku. Je výborný ve hře z listu, ta mu často pomáhá i v hodinách, kdy se nestihl doma dostatečně připravit do výuky. Nejvíce ho baví hra v souboru, je stabilní oporou ve 2. hlasu. Kromě akordeonu hraje také doma, pro své potěšení, na kytaru, ukulele a klavír. Mezi jeho další záliby patří fotbal, lyžování, matematika a elektronika, v budoucnu by se chtěl stát programátorem. Těším se na hodiny s ním, protože z Davídka vyzařuje klid a pohoda, navíc vejde do mé třídy vždy s úsměvem.

Terezie Trojek – hra na akordeon, 7./ I.

Terezka chtěla od malička hrát na klavír, na který doma často hrála maminka, a tak s nástupem do školy, začala navštěvovat výuku na klavír i u mne. O rok později si zvolila i další nástroj ke studiu, akordeon. Z klavírní hry používá mnoho získaných dovedností také v akordeonových hodinách. Nejraději má skladby pomalé, výrazové, které hraje vždy s citem sobě vlastním a dává do každého tónu své srdce. Terezka je tichá, přesto se stálým úsměvem na rtu po celou hodinu. Velmi ji baví hrát s ostatními v souboru, kde používá oba nástroje. Mezi její záliby, kromě hudby, patří četba knih, cizí jazyky, turistika na horách a obdiv k přírodě, ze sportů také lyžování. Terezka by se v budoucnu chtěla věnovat pedagogické práci na ZŠ. Ve studiu na ZUŠ by ráda pokračovala také dál, na II. stupni tak, jako ve hře na klavír. Těším se na další hodiny s ní, kdy společně pronikneme do dalších tajů a kouzel muziky.

Trída Jany Netočné

Stařická Eliška - hra na klavír, 4./ II.

“Hudba byla odjakživa nedílnou součástí mého života. Již od malička jsem doma dělala radost všemožnými hracími hračkami, které se od rána nezastavily. Později, ve školce, jsem hrála na zobcovou flétnu, ale nikdy jsem k ní zrovna nepřišla, a tak jsem po třech letech skončila. Hudba v mém životě najednou utichla. Naštěstí jsem na základní škole potkala učitele, který každé ráno hrál Turecký pochod od Mozarta anebo River Flows In You od Yirumy. Klavír a jeho rozsáhlé možnosti mě natolik okouzly, že jsem se rozhodla dát hudbě další šanci. Prvních pět let jsem chodila k paní Coufalové, která mi předala pevné základy a dala možnost okusit atmosféru hudebních soutěží. Od šestého ročníku docházím k paní učitelce Netočné, která mě naučila vnímat hudbu z různých úhlů pohledů, a hlavně v souvislostech. Díky ní jsem v klavíru našla nové a hlubší zapálení, které mě nepustilo doted. Dnes je pro mě muzika hlavně způsob odpočinku, a kromě ní mám velmi ráda přírodu a poznávání nových míst. Také mě těší čtení knížek, učení jazyků, hlavně španělštiny, a společný čas s nejbližšími. Co se týče budoucnosti, vidím v ní jeden velký otazník. Nicméně doufám, že si zachovám lásku k věcem, které mě naplňují, a že mě neopustí ani tóny hudby.”

Od prvních chvil u klavíru s Eliškou jsem cítila, že jsme si prostě sedly. Jak hudebním vkusem, tak jakousi opatrností, ale hlavně velkým nasazením a láskou ke klavírní hudbě. Při našich hodinách jsme rychle zapomínaly na čas ponořeny do práce na technice, výrazu nebo rozhovorech o hloubce skladeb. Bylo vždy fascinující, jak se Eliška odvážně vrhla do náročných klavírních kusů, aby je pak předvedla s elegancí a lehkostí. Věřím, že své odhodlání a radost přenesla do všeho, co ji v životě čeká. A že jí ta hudba bude stále dobrou kamarádkou.

Václav Štěpán - hra na klavír, 7./ I.

"Pocházím z hudební rodiny. Oba rodiče i má starší sestra hrají na klavír, otec umí hrát i na klarinet. Takže u nás doma vždy zněla hudba. Líbil se mi zvuk klavíru, a proto mě rodiče přihlásili v 8 letech do ZUŠ Marhory. Klavírními začátky mě provedla paní učitelka Aneta Běhůnková. S ní mě výuka bavila, motivovala mě bodováním za poctivé cvičení. Protože odešla na mateřskou dovolenou, dostal jsem se do třídy pana Pavla Rybky. Lidsky jsme si rozuměli a rádi si v hodinách povídali. Tento poslední, absolventský ročník je bohatý na učitele, protože jsem stihl vystřídat hned dva. Krátce jsem studoval u paní Iany Shvachky, ale od prosince přestoupil do třídy Jany Netočné, u níž jsem studium na ZUŠ dokončil. Pomohla mi posunout se v technické a výrazové stránce skladeb. Dalo mi to zabrat, ale nakonec jsem si ten závěr studia užil." VŠ

O Vaškovi jsem věděla pár let před tím, než jsme se osobně potkali. Chodí totiž s mojí dcerou do stejné třídy a jeden čas spolu dokonce seděli v lavici. Loni se ke mně přihlásil do klavírního praktika a tam započala naše hudební spolupráce. Zvykli jsme si na sebe, a tak mě ani nepřekvapilo, že se zčistajasna ocitl v mé třídě. Měla jsem na co navázat a už trochu věděla, co dokáže zahrát. Nikdy nezapomenu, s jakou grácií zahrál v duetu skladbu od skupiny Queen. Naše hodiny jsou živé i zábavné a jsem ráda, že všechno nakonec dobře dopadlo. Vaškovi přeji, ať mu v životě hudba přináší radost.

Amelia Anne Tattersall – hra na klavír, 7./ I.

„Jmenuji se Amelia Anne Tattersall a klavír mě fascinoval už od školky. V mých klavírních začátcích mě inspirovala mamka, která také hraje na klavír. Hudebním vzděláním mě provázely dvě paní učitelky: Aneta Běhůnková mě učila první 4 roky a Jana Netočná pokračovala až do ukončení 1. stupně. Když mě skladba zaujme nebo je to známá melodie, dokážu se pro ni nadchnout a hraní mě baví. Ale více než klavír, mě zajímá literatura a té bych se ráda věnovala i v budoucnu. Chtěla bych jednou psát knihy v češtině a v angličtině. Hudba mě vždycky bavila a věřím, že si budu i nadále hrát doma pro radost.“ AT

Amálka mě zaujala svou muzikálností, tichostí a dlouhými štíhlými prsty. Naděje na výraznější hudební kariéru se brzy rozplynula, neboť jsem pochopila, že mnohem raději sedí u knížek než u klavíru. Ráda se prostřednictvím příběhů přenesla do jiného světa, a proto jí vyhovují skladby filmové a fantazijní. Hrála také po boku své mladší sestry Olivie, které se nesnaží konkurovat, ale hledá si svou vlastní cestu. Její klid se na hodinách klavíru rychle přesunul i na mě, stejně jako radost i z malých úspěchů. Přeji Amálce, ať se jí v životě splní všechna přání.

Trída Taťany Richtrové

Pustková Eliška - hra na klavír, 4./ II.

“Na ZUŠ Eduarda Marhuly jsem absolvovala krásných 11 let hry na klavír. Ve čtvrtém ročníku jsem, jako hodně lidí v tom věku, chtěla skončit. Komorní hra i skvělá paní učitelka Richtrová mě ale ke hře na klavír znovu přivedly a jsem moc ráda, že jsem to tehdy nevzdala. Studium mě naučilo jak zvládat stres, trému i nervozitu a dalo mi spoustu nových přátel.” EP

Trída Liany Svobodové

Vojtěch Kuchta - hra na klavír, 4./ II.

“Jmenuji se Vojtěch Kuchta, v současné době studuji matiční gymnázium v Ostravě, nyní jsem studentem tercie. Hudbu jsem měl rád od raného dětství, už jako tříletý jsem podle vyprávění mojí mámy hezky zpíval a okolí tvrdilo, že mám „dobrý hudební sluch“. Již ve školce jsem měl různá sólová pěvecká vystoupení... možná je to i tím, že jsem se s mojí mámou od narození účastnil většiny zkoušek pěveckého sboru, kam moje máma chodí dodnes. Pro klavír jsem se rozhodl v svých šesti letech. Mým vzorem byl tenkrát mimo jiné i Lukáš Vondráček, dnes již klavírista známý i ve světě. U paní učitelky Svobodové jsem s klavírem začal v roce 2014. Paní učitelka byla a je mou velkou oporou, kdy se celou dobu snažila můj potenciál velmi rozvíjet. V roce 2017 jsem zažil svůj první úspěch v okresním kole soutěže ve hře na klavír, kdy jsem se umístil na 1. místě a získal jsem zvláštní cenu za muzikální interpretaci. Následovala první mezinárodní zkušenost v soutěži „Klavírna Orava“. Byť jsem se v této soutěži neumístil, byla to pro mě významná zkušenost. V roce 2020 jsem se účastnil školního kola soutěže ZUŠ E. Marhuly, kdy jsem se umístil na krásném 1. místě. V následujícím okresním kole jsem skončil na 2. místě. Byť jsem již v absolventském ročníku a na jaře mě čeká absolventský koncert, věřím, že hru na klavír neopustím a stane se už trvalou součástí mého života. Mimo hudbu se rád věnuji sportu, kdy jsem členem florbalového klubu FBC Ostrava. Ve volném čase se věnuji i dalším sportovním aktivitám, v létě rád jezdím na kole, v zimě lyžuji. Ve škole se mi daří spíše v přírodních vědách, především v matematice. Hodně mě začíná zajímat geometrie a architektura, které bych se jednou rád více věnoval.” VK

Andrea Šormová - hra na klavír, 4./ II.

“Jmenuji se Andrea Šormová. Svým způsobem jsem byla hudebním experimentem mojí rodiny. Když se mnou byla moje maminka těhotná, nějak se dozvěděla o pokusu s poslechem klasické hudby v těhotenství. Mělo to docílit toho, že dítě bude mít hudební vlohy. Okolo pěti let jsem začala vyťukávat písničky na malém dětském klavírku. Maminka tak usoudila, že její pokus vyšel. Začala jsem chodit na hodiny k paní učitelce Lianě Svobodové. Zpětně mohu říct, že to se mnou bylo jako na houpačce a asi nebylo vždy lehké zvládat můj temperament. Ale paní učitelka měla trpělivost.

Pokud jde o to, co jsem se naučila, je toho opravdu hodně. Je pravda, že jsem se za celou dobu hraní zúčastnila jen jedné soutěže. Zato jsem se ale naučila improvizovat a nebojím se hrát na veřejnosti. Když vidím někde klavír, málokdy odejdu bez toho, abych zahrála pár skladeb. Několikrát jsem sklidila úspěch a občas dostala nějaký dárek jako poděkování. Například potlesk, bonbóny od pracovníků hospody na účet podniku nebo probiotika od paní prodávající kosmetiku. To hlavní ale je, že díky mnou hrané hudbě můžu v lidech vyvolat silné emoce, můžu je roztančit nebo rozezpívat. Je to úžasný způsob jak druhým dělat radost. A to je jednou z mých největších radostí.” AŠ

Trída Aleny Šmídové

Karolína Bartusková – hra na keyboard, 7./ I.

Kája studuje sportovní gymnázium, věnuje se aktivně i volejbalu. Hraje převážně popovou hudbu, která se jí líbí. Kája je veselá holka se smyslem pro humor a rády si spolu zahrajeme na koncertech.

Adéla Dočekalová – hra na keyboard, 7./ I.

Navštěvuje gymnázium v Porubě. Adélka se věnuje mimo ZUŠ také Street Dance, baví ji tanec. Má ráda různé žánry hudby. Věnuje se klasické hudbě, filmové a popové. A také si spolu rády zahrajeme v souhře na koncertech.

Justyna Eliášová – 7/1 hra na keyboard

Justy se narodila v Ostravě. U mě navštěvuje hru na keyboard 7 let, baví ji rytmika i v souborové hře. Studuje Matiční gymnázium a má také hodně zájmů, baví ji kurz první pomoci a ve škole předměty biologie a matematika.

Trída Marcely Vavříkové

Lukáš Harvánek – hra na klavír, 7./ I.

Lukáš, žák deváté třídy Základní školy Zelená, se právě rozhoduje, kam budou směřovat jeho další studijní kroky. Ve volném čase se věnuje hře na klavír - kromě vážné hudby má v oblibě také filmové melodie a populární písně. Dalším z jeho zájmů jsou šachy, ve kterých rád rozvíjí logické myšlení a strategické dovednosti.

Lucia Podivinská – hra na klavír, 7./ I.

Lucia studuje na víceletém gymnáziu Matiční, kde dosahuje výborných studijních výsledků. Je cílevědomá a kromě své lásky ke klasické hudbě se věnuje také sportu - obzvláště ji baví lyžování a tenis. Lucie je nejstarší ze tří sourozenců a společně si rádi zahrají na klavír pro šest rukou. Pro své mladší sourozence je inspirací a vzorem.

Dechově oddělení

Trída Zuzany Bárově

Eliška Namyslová- hra na flétnu 7./ I.

“Hudbě se věnuji od svých 11 let, k hraní na flétnu mě inspirovala maminka. Během studia mě vedla paní učitelka Zuzana Bárová, a i paní učitelka Alena Osobová. Studuji poslední ročník na Střední průmyslové škole chemické v Ostravě. V budoucnu mám v plánu pokračovat na vysoké škole. Kromě flétny ráda chodím na hokej a ráda chodím po horách. Chtěla bych poděkovat svým rodičům, kteří mě podporovali během studia a paní učitelkám, že měly se mnou trpělivost a naučili mě hrát na flétnu.” EN

Robert Ritz - hra na flétnu, 7./ I.

“Když jsem poprvé jako malý prvňák vstoupil v roce 2013 do budovy ZUŠ Štúrovo ve Slovenské Republice neměl jsem tušení, že by mě hudba oslovila na tolik že v ní budu pokračovat dalších 12 let aktivně hrál na hudební nástroje, a nebo že bych se díky hudby seznámil se spoustou super lidí. První tři roky jsem se zabýval hrou na zobcovou flétnu. Malý plastový nástroj koupený v hudebninách na rohu ulice, tehdy za 10 euro mě dokázal zabavit na hodiny. Moc hezky mi to nehrálo, ale bavilo mě to natolik, že jsem hrál i při běžných činnostech v domácnosti, až jsem rodičům začal lézt na nervy. Moje hra se časem zdokonalila a tak jsem po 3 letech dostal možnost si zahrát i na soutěži. Moje tehdejší učitelka krom flétny zobcové učila i flétnu příčnou a mě se tento nástroj velice vizuálně líbil. Toto byl nejspíše i důvod proč jsem po přestěhování do České Republiky začal docházet na hru hodiny hry na příčnou flétnu v ZUŠ v Bílovci. Kvůli změny školy jsem však po pár letech změnil školu na ZUŠ Eduarda Marhuly. Tato ZUŠ mi krom příležitostí hrát na spoustě koncertů dala možnost i dvakrát si zahrát spolu s ostatními studenty s Janáčkovou filharmonií Ostrava. Byl to pro mě skvělý zážitek a cenná zkušenost. Minulý školní rok jsem začal docházet na hodiny hry na elektrickou kytaru, jakožto nástroj, který je používáný ve spoustě stylů hudby, kterou poslouchám už od dětství. Hru na nástroje považuji za svůj koníček.” RR

Soňa Sedláčková - hra na zobcovou flétnu, 7./ I.

“Jmenuji se Soňa Sedláčková, bude mi 15 let. Chodím do 9. třídy na ZŠ Generála Píky v Ostravě. Na flétnu hraji od svých 7 let pod vedením paní učitelky Zuzany Bárové. Mimo to chodím od svých 4 let do Ostravského dětského sboru. Ráda sportuji, hraji na flétnu, zpívám a cestuji.” SS

Trída Martiny Fischerové

Jaromír Broda - hra na zobcovou flétnu, 7./ I.

Jára je kluk, který má spoustu zájmů a osobitý pohled na svět. Jednou z věcí, kterou má opravdu rád, je hra na flétnu. Na hodiny chodí už několik let a letos ho čeká velký krok – absolvuje! Znamená to, že vystoupí na koncertě, kde předvede, co se za tu dobu naučil. Jára původně projevoval zájem o hru na kytaru, kterou však po čase opustil. Nakonec se rozhodl věnovat zobcové flétně, u které zůstal. Jeho silnou stránkou je týmová spolupráce – dokáže naslouchat ostatním a přispívat k celkovému výsledku společné hry. Hudbu má Jára rád, ale to není všechno. V hodinách je známý svým humorem – umí rozesmát spolužáky i učitelku, ale přitom zůstává pozorný a hudbě věnuje skutečnou péči. Dokáže propojit soustředění se zábavou, a to není jen tak! Když zrovna nehraje na flétnu, rád si zahraje počítačové hry. Má přehled o novinkách, baví ho strategické myšlení a hledání různých řešení. A nejen to – Jára také často pokládá otázky, nad kterými se člověk musí zamyslet. Zajímá ho, proč jsou věci tak, jak jsou, a nebojí se filozofovat, i když jde třeba "jen" o hudbu nebo běžné dění kolem něj. Letos ho čeká absolventský koncert, na který se těší – i když trochu nervozity tam určitě bude. Ale ví, že udělal velký kus práce a že mu flétna přinesla spoustu radosti. Jára uvažuje o studiu medicíny, i když sám s nadhledem přiznává, že nemá příliš v oblibě pohled na krev ani skalpel. Přesto je zvědavý, má smysl pro odpovědnost a zájem o to, jak věci fungují – a to vše jsou vlastnosti, které se mu v budoucnu jistě budou hodit. Chirurgem možná nebude, ale třeba jednou vynalezne lék, který vyřeší všechno jednou tabletkou. Jsme zvědaví, jakým směrem se dál vydá – ať už to bude hudba, filozofie, nebo třeba svět her.

Držíme Járovi palce a přejeme mu, ať se mu daří nejen na koncertě, ale i ve všem, co ho baví.

Magda Jalůvková - hra na zobcovou flétnu, 7./ I.

Majda je tichá, vnímavá a velmi talentovaná dívka, která ráda vyjadřuje své pocity dvěma způsoby – hudbou a kresbou. Na flétnu hraje s jemností a citem, hudba ji uklidňuje a pomáhá jí najít klid i soustředění. Není pro ni jen povinností, ale chvílí, kdy může být sama sebou. A nehraje jen na zobcovou flétnu, ale i na příčnou. Kromě hudby je Majdiným velkým koníčkem kreslení. Pastelky, tužky, barvy – to všechno u ní doma nikdy nechybí. Vytváří si vlastní světy na papíře, kreslí přírodu, postavy, města i své pocity. Právě kresba je to, čemu by se chtěla věnovat i v budoucnu.

Jejím snem je vystudovat střední uměleckoprůmyslovou školu, obor kresba, a stát se profesionální umělkyní nebo fotografkou. Fascinuje ji zachycování okamžiků – ať už štětcem nebo objektivem. V jejích dílech se snoubí klid, hloubka a cit pro detail. Majda je přemýšlivá, kreativní a citlivá. Má svůj vlastní pohled na svět, který vyjadřuje skrze umění i hudbu. Ať už bude jednou malovat obrazy, tvořit ilustrace nebo fotit život kolem sebe, jedno je jisté – její práce bude vždy plná emocí a krásy.

Filip Kuchař - hra na zobcovou flétnu, 7./ I.

Filip je kluk, který toho stíhá opravdu hodně. Ve volném čase hrával dlouhá léta florbal – a ne jen tak ledajak! Stál v bráně jako gólman, kde potřebuje rychlé reflexy, odvahu a přehled o hře. Kromě toho rád leze na horolezecké stěně, kde si zkouší sílu, rovnováhu i trpělivost. Sport ho prostě baví a dává mu energii. Na flétnu se dostal trochu netradičně – k hudbě ho přivedli jeho bratr a sestra, kteří chodili k paní učitelce Martině Fischerové také. A i když by to možná sám nečekal, flétna si ho získala. Hudba je pro něj příjemnou změnou a způsobem, jak se na chvíli zastavit, soustředit se a odpočinout si od sportu nebo školy.

Filip chodí na gymnázium PRIGO, kde se snaží skloubit učení se svými zájmy. Ve volných chvílích si rád zahraje počítačové hry – baví ho herní světy, strategie i relaxace u obrazovky. Do budoucna má Filip jasno – chtěl by být kuchařem. Vaření ho láká jako kreativní činnost, kde může zkoušet nové chutě, recepty a dělat lidem radost. A jeden z jeho snů? Podívat se do Švýcarska – ať už za přírodou, horami, nebo inspirací pro vaření i život. Filip je všestranný, zvědavý a cílevědomý. Ať už skončí v kuchařské zástěře, u plotny ve švýcarské restauraci, nebo na vrcholu lezecké stěny, určitě se nikdy nudit nebude.

Thea Legerská - hra na zobcovou flétnu, 7./ I.

Thea je talentovaná a usměvavá dívka, která si získává srdce svým hudebním nadáním, energií a zvědavostí. Na flétnu hraje s radostí a přirozeným citem – hudba je pro ni nejen koníčkem, ale i způsobem, jak vyjádřit sebe samu. K hudbě ji přivedla maminka už v mateřské škole, a od té doby je flétna její věrnou kamarádkou. To, že hudbu miluje dokazuje i fakt, že si časem k zobcové flétně přibrala i flétnu příčnou. Ale Thea rozhodně není jen hudebnice. Ráda sportuje, je neustále v pohybu a miluje čas strávený s kamarády. Její přátelská a veselá povaha z ní dělá skvělou parťáčku – jak na hřišti, tak ve třídě nebo na horách, kam často jezdí a kde si užívá přírodu i aktivní odpočinek.

Velkým překvapením pro mnohé je její zájem o matematiku a techniku. Thea se totiž zajímá o studium oborů spojených právě s matematikou a logickým myšlením. Její vysněné povolání? Automobilová designérka! Fascinuje ji spojení kreativity, estetiky a technické preciznosti. Je to směr, který přesně sedí k její cílevědomosti a schopnosti vidět věci do hloubky.

Když si chce Thea odpočinout, sáhne po italském jídle – miluje ho! Ať už jsou to těstoviny, pizza nebo tiramisu, italská kuchyně má v jejím srdci zvláštní místo.

Thea má před sebou ještě spoustu cest, ale už teď je jasné, že ji čeká zajímavá a inspirativní budoucnost. Ať už bude jednou navrhovat auta, hrát na flétnu nebo zkoumat nové matematické teorie – její energie, nadání a odhodlání ji dovedou daleko.

Sára Stoklásková - hra na flétnu, 4./ II.

Sára je mladá žena, která dokáže spojit technické myšlení s uměleckou duší. Studovala na Gymnáziu Hladnov a v současnosti pokračuje na Vysoké škole báňské – Technické univerzitě Ostrava, kde se věnuje oboru biomedicínská technika. Jejím cílem je stát se biomedicínskou inženýrkou, tedy odbornicí, která propojuje medicínu s moderními technologiemi a podílí se na diagnostice, léčbě i výzkumu a vývoje v oblasti medicínských technologií. Ve volném čase Sára ráda sportuje – především miluje snowboarding, ráda cestuje po Evropě a nejvíce si cení chvil strávených s rodinou a přáteli. Tyto zážitky jí přinášejí rovnováhu ke studijním povinnostem a zároveň inspiraci.

Hudba byla její vášní už od dětství. Původně chtěla hrát na saxofon – její dětskou inspirací byla postavička Lisy Simpsonové, která ji uchvátila svým hudebním talentem. Nakonec se však Sára rozhodla pro zobcovou flétnu, později přešla na příčnou flétnu – a toto rozhodnutí považuje za jedno z nejlepších. Flétna i hudba obecně se stala důležitou součástí jejího života, provázela ji celým dětstvím a dospíváním a stala se pro ni nejen koníčkem, ale i důležitou součástí osobního rozvoje. Pomáhala vyvážit technické zaměření studia, rozvíjela kreativitu a vnitřní klid.

Dnes je Sára v posledním ročníku své hudební cesty a uzavírá jednu krásnou životní kapitolu. Ale rozhodně ví, že flétna a hudba zůstanou součástí jejího života i nadále. Těší se na to, co jí budoucnost přinese – ať už v laboratoři, na svahu, nebo třeba při poslechu oblíbené hudby.

Strunné oddělení

Trída Michala Besedy

Gabriela Doležalová - hra na klasickou kytaru, 7./ I.

“Jmenuji se Gabriela a na ZUŠ E. Marhuly hraji na kytaru, které se věnuji už sedmým rokem. I když mě kytara, i přes dobrou práci pana učitele Besedy, úplně nenadchla, беру ji jako zkušenost a aspoň můžu říct, že umím hrát na hudební nástroj. Ve volném čase se věnuji volejbalu, digitálnímu kreslení a čtení, což mě baví a naplňuje mnohem víc. Do budoucna chci rozvíjet hlavně své vlastní zájmy a hledat cestu, která mi bude opravdu sedět.” GD

Jan Vicher - hra na rockovou kytaru, 4./ II.

Svou hudební cestu jsem začal už jako malý, a to úplnou náhodou. V Mariánských Horách jsem se léčil s astmatem, a tam také navrhli mým rodičům, aby mě dali hrát na flétnu. Léčba byla úspěšná a po jejím ukončení jsem už v hudebce zůstal. Flétnu jsem následně vyměnil za klarinet, na který jsem absolvoval v ZUŠ Eduarda Runda ve Slezské Ostravě. Na přiměřený nátlak rodičů jsem pak začal hrát i na klavír a vydržel jsem celkem tři roky. Pocitově to ale stále nebylo ono, potřeboval jsem změnu, a to radikální. Objevil jsem kouzlo nástroje, ke kterému jsem měl, díky poslechu rockové hudby velmi blízko. Přihlásil jsem se na ZUŠ Eduarda Marhuly na obor rocková kytara. Jsem rád, že jsem se tak rozhodl. Dnes mám něco, co mě naplňuje a u čeho si mohu večer nebo venku s přáteli zpříjemnit čas. S mým skvělým pedagogem Michalem Besedou jsme se postupně od „I Love Rock’n’Roll“ společně dostali až k písňím Jimiho Hendrixe nebo Joea Satrianiho, které rád interpretuji trochu „po svém“. Děkuji proto panu učiteli Michalovi Besedovi za pevné nervy nejen se mnou, ale také s celou kapelou, jíž jsem byl po celou dobu součástí.

Trída Ondřeje Gílliga

Bohdana Buchalová - hra na klasickou kytaru, 4./ II.

Bohdanka začala hrát na kytaru v šesti letech ve třídě pana učitele Radka Zajace. Jelikož pan učitel odešel na jinou školu, nastoupila Bohdanka od 2. ročníku do mé třídy. Silně mi utkvěla v paměti chvíle, kdy do třídy vstoupila malinká, usměvavá holčička s rozzářenýma očima. Hned jsem cítil, že si budeme rozumět lidsky a po prvních hudebních krůčcích jsem pochopil, že podobné nastavení bude fungovat i v hudbě. Svou pílí i nadšením (a také za vydatné pomoci své maminky při domácím cvičení) jsme společně překonali náročná počáteční období studia klasické kytary a začali se společně radovat z každého nového pokroku či nově zvládnuté skladby. Občerstvujícím a častým kořením našich hodin byl společný humor a Bohdančin nakažlivý smích. Naše společné objevování krás kytary a studium nových skladeb jsme si také často zpestřovali vtipnými replikami z našich oblíbených seriálů, pohádek a filmů. Bohdančina schopnost interpretovat tyto věty byla skoro na tak vysoké úrovni jako její muzikalita a schopnost přesvědčivě posluchačům předávat hudbu. Vždy, když se jí povedlo „zvítězit“ nad nějakou skladbou a mohla se plně ponořit do jejího obsahu, byl to pro mě kouzelný a nezapomenutelný zážitek. Svou hudebnost souběžně s kytarou rozvíjela také ve zpěvu sólovém i sborovém. V posledních letech tato pěvecká odvětví vyměnila za zpěv populární.

Svůj talent a píli začala také zúročovat na kytarových soutěžích. Svůj první úspěch zaznamenala v roce 2019 na česko-slovenské soutěži Ferdinanda Sora ve Frýdku - Místku, kde ve své kategorii byla nejlepší z českých soutěžících a získala 2. cenu. V roce 2022 získala rovněž 2. cenu na mezinárodní soutěži PRAGuitarra clásica v Praze. V „covidovém“ roce 2020 se stala absolutní vítězkou okresního kola soutěže ZUŠ a postoupila do dalších kol. Všechna další kola soutěže však byla z důvodu epidemie zrušena. V dalším ročníku soutěže ZUŠ, v roce 2024, si to ale Bohdanka plně vynahradila. Postoupila až do celostátního kola, kde získala 2. cenu. Bohdanka má také velký dar být citlivou hráčkou v komorní hře. To mohu potvrdit i z vlastní zkušenosti, jelikož jsme měli možnost si spolu několikrát zahrát na koncertě. Vždy to byl pro mě krásný zážitek, kdy jsem mohl zažívat společné hudební napojení. Bohdanka hrála nejdříve v kytarovém duu, poté společně s Jakubem Gilligem a Adrianem Mückem vytvořili kytarové trio. Zažili spolu spoustu legrace, absolvovali mnoho krásných koncertů a na soutěži ZUŠ v roce 2024 zažila s tímto souborem další velký úspěch. Postoupili až do celostátního kola, kde získali 1. cenu. Za všechny tyto úspěchy byla Bohdanka společně se svými spoluhráči z tria odměněna oceněním – Talent roku 2024. Bohdanka dostala do vínku velké hudební nadání a klidně by je mohla rozvíjet i na profesionální úrovni. Jejím velkým snem je však stát se lékařkou, což je nádherná vize a já ji v tom moc držím palce. Věřím, že svého snu určitě dosáhne, protože je velice poctivá, cílevědomá a obětuje tomuto svému cíli velké úsilí a mnoho času. Moc Bohdance přeju, aby se jí tento sen vyplnil. Zároveň věřím, že kytara i nadále zůstane její blízkou přítelkyní a bude jí sloužit i jako určitá forma terapie a občerstvení při náročném studiu medicíny i v dalším životě. Jsem moc vděčný za náš přátelský vztah a těším se, že bude pokračovat i po naší „zuškovské“ spolupráci.

Trída Daniely Buchalové

Eliška Ďurovcová - hra na housle, 4./ II.

Eliška je mojí žačkou od počátku mého působení na zdejší ZUŠ. Znalý jsme se již dříve, z Dětského souboru lidových písní a tanců Hlubinka, kde byla po dlouhé roky členkou taneční složky. Velmi obdivuji, že i při jejím mimoškolním vytížení se pustila i do druhého stupně studia. Postupně, krok za krokem, jsme nahlédly pod pokličku houslové problematiky, prohrály společně přiměřené množství skladeb či úprav různých žánrů, od lidové písně, country music, populárních melodií až po klasický houslový repertoár, kterým svou docházku do ZUŠ zakončí. Je velmi výtvarně talentovaná, rovněž střední školu již si vybrala s tímto zaměřením. V loňském roce úspěšně odmaturovala v oboru kamenosochařství, takže má blízko ke všemu výtvarnému a rukodělnému. Kromě sochařství se zabývá i výrobou šperků. Do budoucna by ráda pokračovala ve studiu, láká ji obor scénografie nebo restaurátorství.

Hudbu tedy bere jako doplňující estetickou disciplínu, která jí nikdy nemůže uškodit, ba naopak. Eliška byla v mých hodinách vždy pokorná, umírněná a vnímavá a já jsem to vždy brala tak, že její čas strávený s houslemi jen obohacuje její už tak široké spektrum dovedností. Klid a rozvaha, která přichází s vyšším věkem ji nasměrovali k objevování oblasti jógy a meditace. Momentálně si dokončuje lektorský kurz. Co popřát Elišce, až naposledy překročí práh mojí učebny, kde nám spolu bylo, myslím si, velmi dobře? Aby nejen to, co jsme si vzájemně předaly my tady spolu, ale aby vůbec celé její další životní počínání našlo vždy tu správnou balanc.

Trída Jana Bajdici

Vojtěch Knettig - hra na rockovou kytaru, 4./ II.

Vojtu znám zhruba od jeho devíti let, což je, vzhledem k tomu, že je mu 20, pořádný kus našich životů. Vždy byl pilným a vnímavým studentem. Takovým, který ve vaší učitelské paměti zanechá nesmazatelnou stopu. Absolventským koncertem své vzdělávání na naší ZUŠce zakončuje, což ovšem neznamená, že je to tečka za jeho hudební kariérou. Naopak. V současné době má už vlastní kapelu a věnuje se i zvuku. I pro své studium na vysoké škole si vybral obor s technologií zvuku související. Obavy o jeho další muzikantskou kariéru jdou tedy zcela opodstatněně stranou a já budu velmi rád, pokud na sebe někdy v tom muzikantském malém světě natrefíme.

Valentýna Vyplelová - hra na rockovou kytaru, 7./ I.

Vali znám od jejích 8 let a vždy jsem se na její hodiny těšil. Je studentkou osmiletého gymnázia Prigo, a přestože ještě zcela přesně neví, co by chtěla v životě dělat, obavy nejsou na místě. Díky její upovídanosti a pohotové vyřízení s ní vždy byla a stále ještě je sranda. Začala se učit na akustickou kytaru a později přešla na kytaru elektrickou. V současné době ji zaujal navíc ještě zpěv, který studuje na naší ZUŠ jak sólově, tak ve sboru. To ji ve spojení s kytarou velmi baví. Věřím, že kytara a hudba vůbec budou i nadále součástí jejího budoucího života, ať už v kapele, anebo jen jako doprovod ke zpěvu.

Kryštof Olšák - hra na rockovou kytaru, 7./ I.

Kryštof je laskavý mladý muž, kterého znám od jeho 7 let. Jedním slovem - prostě sympaťák. Nejprve k nám začal docházet na hodiny klasické kytary a postupem času přešel na kytaru elektrickou. Studuje gymnázium a baví ho technické předměty. Jeho představy o budoucím povolání ještě nenabraly zcela konkrétních obrysů, naštěstí má ještě čas. Já věřím, že, co se muziky týče, nepoleví a bude pokračovat ve svém studiu na naší ZUŠ i ve druhém stupni.

Trída Lukáše Novotného

Beata Bezručová - hra na violoncello, 7./ I.

“Na violoncello hraji již od roku 2018, kdy jsem jako sedmiletá šla s tatškou na hlavní budovu ZUŠ s cílem, že budu hrát na klavír. Dveře nám však otevřela paní ředitelka, a v tu chvíli vzal náš plán za své! Její věta: „Klavíristů mám plný dům - co třeba violoncello?“, nám v podstatě změnila život. Já jsem v tu chvíli ani nevěděla, co to violoncello je, ale poslušně jsem kývla, a tatka přepsal přihlášku. A tak začala má pestrá hudební cesta. Hned od začátku se mě ujal pan učitel Lukáš Novotný, člen Janáčkovy filharmonie Ostrava, a s laskavostí a trpělivostí jemu vlastní, mě provází dodnes - přes všechna úskalí basového klíče, prstokladů a výměn poloh - a nutno říct, že víc než úspěšně. Za ta společná léta jsem pod jeho vedením absolvovala nespočet koncertních vystoupení (např. Koncert talentů ve Vítkovickém záměčku, či festival Máme rádi baroko 2025 v Opavě), soutěžních přehlídek (např. Krajská violoncellová přehlídka 2022 - 2025), ale také třeba spoluúčinkování na koncertě Jaromíra Nohavici (aula Gong 2023) nebo s JFO (např. Mladí sólisté, květen 2025). Často a ráda si zahraji i se svým bráchou Tondou - klavíristou, a to vždy k velké radosti našich rodičů a dalších rodinných příslušníků. I když je violoncello těžký nástroj, a to nejen hmotností, jsem ráda, že mi vstoupilo do cesty. Díky violoncellu se mi otevřely dveře ke krásným melodiím a také k místům, kam bych se bez něj nikdy nepodívala.” BB

Oddělení bicích nástrojů

Trída Jakuba Kupčíka

Vojtěch Malina - hra na bicí nástroje 7./I.

Student hraje na bicí nástroje již sedm let a právě dokončuje čtvrtý rok druhého cyklu. Jeho hudební rozvoj vždy podporoval učitel, kterého zná od svých sedmi let a velmi si jeho pomoci váží. Nejvíc si oblíbil hru na vibrafon, kde má velmi dobré technické dovednosti a rád při hraní improvizuje. Na malý buben zvládá výborně rudimenty i složité skladby. Jako sólista na tympány hrál čtyřikrát s Janáčkovou filharmonií Ostrava. Rád také hraje v bubenickém souboru, kde zastane různé rytmické, melodické i perkusní role. Momentálně připravuje repertoár na absolvenstký koncert, kde předvede nejen hru na vibrafon s prvky latinskoamerických rytmů a jazzu.

Oddělení teoretických předmětů a skladby

Trída Heleny Židkové

Eduard Gulka – skladba, 4./II.

Eduard Gulka je na naší škole absolventem již druhého cyklu v oboru skladba v mé třídě, nicméně skladatelské základy mu předala Olga Šmídová, která jej v tomto oboru provázela dlouhou dobu. Kromě hodin skladby a improvizace Eda navštěvoval od malička také hru na keyboard u Martina Adamuse, dále hru na klavír v klavírní třídě Mgr. Anety Šoborové a později u Mgr. Pavla Rybky, ArtD. Vystudoval Střední zahradnickou školu v Ostravě. Kromě zájmu o hudbu a květiny rád jezdí na koloběžce. Ve studiu skladby často spoléhá na své velmi dobré sluchové předpoklady. V rámci svých kompozic rád využívá prvky moderny 20. století, především styl hudebního minimalismu. Ačkoliv se jedná o vesměs pozitivně naladěného žáka, jeho skladby jsou laděny do mollových tónin a některé z nich mají ponurý či depresivní nádech. Za tu řadu let zkomponoval již několik pár desítek skladeb (především díla instrumentální převážně pro klavír či komorní obsazení – smyčce, dřevěné i žesťové nástroje, ale také skladby vokální). Během celého studia skladby se zúčastnil několika skladatelských soutěží: Múzy I. Hurníka a celostátní Skladatelské soutěže ZUŠ, kde získal zlatá či stříbrná pásma. Eda je laskavý, srdečný a nepokazí žádnou srandu.

Patrik Václavík – skladba, 4./II.

Patrik Václavík v letošním školním roce absoluuje v oboru skladba, ačkoliv začal v mé třídě až ve středoškolském věku. Na naší ZUŠ docházel v minulých letech na hodiny klavíru k paní učitelce Janě Šebestové a dlouhodobě na bicí nástroje k panu učiteli Jakubu Kupčíkovi, později k Jonáši Bjolkovi. Letos bude maturovat na Střední odborné škole umělecké v Ostravě-Zábřehu. Jelikož je Patrik kromě hudební sféry talentovaný po své mamince také výtvarně, rád propojuje ve své tvůrčí práci oba druhy umění, konkrétně složil již několikrát hudbu k vlastní animaci v rámci klauzurních prací. Jeho skladby jsou poměrně rozmanité, a to jak v nástrojovém obsazení (díla pro klavír, bicí nástroje, smyčcové a dechové nástroje, různá komorní obsazení), tak charakterově (skladby vážné, smutné, zábavné, kompozice k zamyšlení nebo k oddychu) či stylově (klasické pojetí, jazz, swing). V oblasti harmonie volí však téměř vždy homofonní fakturu principů klasicko-romantického stylu. V průběhu svého studia skladby se zúčastnil několika skladatelských soutěží: Múzy I. Hurníka a celostátní Skladatelské soutěže ZUŠ, kde získal několik ocenění. Patrik je přátelský, upřímný a velice vtipný, nicméně člověk občas neví, zda své komentáře myslí vážně, anebo se jedná o výplody jeho fantazie pro účely pobavení skladatelské třídy.

Taneční obor

Trída Evy Oravcové

Denisa Vavříková - tanec, 7./ I.

Deniska během studia prokázala výraznou píli a radost z pohybu. Její aktivita a zájem o práci byly inspirací pro celý kolektiv.

Milá Denisko, děkuji Ti za všechnu píli, radost a nadšení, které jsi vkládala do hodin. Přeji Ti, aby Tě tvořivost a radost z umění provázela i nadále a byly Ti inspirací na další cestě.

Magdaléna Zemanová - tanec, 7./ I.

Majda během studia rozvíjela nejen techniku a znalosti, ale i sebedůvěru a kreativitu. Její práce byla vždy svědomitá a inspirativní.

Milá Majdi, bylo mi potěšením sledovat Tvé pokroky a radost, kterou si vnášela do práce. Přeji Ti, ať Tě nadšení a odvaha doprovázejí ve všem, co budeš dělat.

Adéla Vašková - tanec, 7./ I.

Adélka vždy pracovala s nadšením a přirozenou tvořivostí. Její přístup k výuce i spolupráce s ostatními byly velmi inspirující.

Milá Adélko, gratuluji Ti k dokončení tohoto úseku Tvé cesty. Přeji Ti, aby Tvá kreativita, píle a nadšení byly součástí Tvého života a přinášely Ti radost a úspěch.

Anežka Pražáková - tanec 7./I.

Anežka dokázala během studia rozvíjet své schopnosti, být samostatná a zároveň spolupracovat s ostatními. Její přístup byl vždy velmi pozitivní.

Milá Anežko, děkuji Ti za všechny společné chvíle plné práce, úsměvů a radosti. Ať Tě Tvá odvaha, tvořivost a radost z pohybu provází dál a inspiruje ostatní kolem Tebe.

Ludmila Kožušníková - tanec, 4./ II.

Liduška se vždy snažila maximálně využít čas věnovaný výuce a rozvíjet své dovednosti. Její aktivita a zájem byly velmi příjemné a přínosné.

Milá Liduško, bylo radostí sledovat Tvé úsilí, nadšení a růst během studia. Přeji Ti, aby Tvá cesta byla plná inspirací, radosti a úspěchů, a aby Tě umění vždy naplňovalo.

Výtvarný obor

Trída Kláry Luxové

Teo Majerík- výtvarná tvorba, 7./ I.

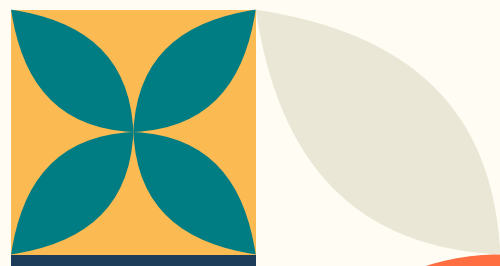
Teo je kreativní, přátelský a vtipný mladý člověk, který do své tvorby vnáší osobitý pohled i smysl pro detail. Vyniká především v prostorové a digitální tvorbě a realizaci uměleckých objektů, kde dokáže originální nápady proměnit v promyšlené a technicky zvládnuté práce. V kresbě zaujme nápaditostí, lehkostí a výtvarným vtipem. Ke každému projektu přistupuje zodpovědně, pracuje precizně a své práce vždy dotáhne do finální podoby. Ačkoli nerad vystupuje před větším publikem, jeho díla mluví sama za sebe. Kromě výtvarného umění se věnuje také sportu, zejména florbalu. Ve volném čase rád tráví čas venku, hraje počítačové hry a vyniká i v jazykových dovednostech. V budoucnu by se rád věnoval profesi právníka, kde jistě uplatní svou pečlivost, smysl pro detail i schopnost dotahovat věci do konce.

Teovi přejeme mnoho dalších tvůrčích nápadů, studijních úspěchů a splnění jeho profesních snů.

Emily Rose Tattersall - výtvarná tvorba, 7./ I.

Emily je mimořádně talentovaná, komunikativní a pohotově vtipná osobnost. Vyniká především v prostorové tvorbě a realizaci výtvarných objektů, kde dokáže své originální nápady přenést do výrazných a osobitých realizací. Její kresebný projev je bezprostřední, hravý a nezaměnitelný. V tvorbě ji charakterizuje velká originalita, nápaditost a výtvarný humor. Často pracuje na více projektech současně – nápadů má totiž vždy dostatek – a i když občas zápasí s trpělivostí, její energie a tvůrčí nadšení ji posouvají stále vpřed. Vedle výtvarného oboru se intenzivně věnuje také hudbě – již třetím rokem studuje hru na klasickou kytaru. Ráda fotografuje, sleduje filmy a seriály, poslouchá audioknihy a zajímá se o řeckou mytologii. Mezi její netradiční záliby patří také zbraně, zejména meče, které ji inspirují svou historií, estetikou i symbolikou. Emily má za sebou výrazné úspěchy – v loňském roce získala medaili za fotografii s názvem “Hra mého srdce” a čestné uznání za prostorový objekt – maňásek “Arnošt Ostravský” v mezinárodní výtvarné soutěži Lidice 2025. Aktuálně se připravuje na talentové zkoušky na střední umělecké školy. Ráda by se věnovala oborům jako design výrobků, fotografie nebo prostor a média. Jejím snem je stát se architektkou a propojit kreativitu, prostorové vnímání a originální myšlení v budoucí profesi.

Emily přejeme mnoho dalších úspěchů, odvahy při přijímacích zkouškách a radost z tvorby, která ji bude provázet na její další cestě.

Magda Jalůvková- výtvarná tvorba, 7./ I.

Magda je žákyně Základní školy Zelená a absolventka sedmého ročníku prvního stupně výtvarného oboru, který navštěvuje již sedm let. Za dobu svého studia vyrostla v osobitou a výraznou mladou umělkyni, která vyniká nejen talentem, ale i mimořádnou pílí a pokorou k tvorbě. Magda je velmi přátelská, vtipná a emocionální osobnost, která dokáže do své práce promítnout cit i hloubku vlastního prožívání. Občasná tvrdohlavost jí však pomáhá vytrvat a hledat nejlepší možné řešení. Je talentovaná nejen výtvarně, ale i muzikálně – souběžně s výtvarným oborem studuje na naší ZUŠ také hru na zobcovou flétnu.

V letošním školním roce byla úspěšně vybrána do stipendijního programu Barevné horizonty pořádaného nadací Magdaleny Kožené, kde se účastnila malířských setkání a zdokonalovala se v malbě pod vedením pana malíře Davida Hanvalda. Tato zkušenost jí přinesla nové podněty, inspiraci i cenné umělecké vedení. Magda vyniká především v kresbě tužkou a pastelkami. Její kresebný projev je bezprostřední, osobitý a plný originality. Vyznačuje se nápaditostí, pečlivostí a precizností. Při práci působí klidně a trpělivě, dokáže se plně soustředit a vytrvat až do finální podoby díla. Mezi její zájmy patří četba, sledování romantických filmů a seriálů a také fotografie, které se aktivně věnuje. Právě kresba a fotografie jsou obory, jimž by se chtěla věnovat i v budoucnu. V současné době se intenzivně připravuje na talentové zkoušky na střední umělecké školy.

Za dobu svého studia dosáhla řady významných úspěchů. Získala čestné uznání v celostátní výtvarné soutěži Příroda kolem nás za obraz „Krajina – Beskydy“. V mezinárodní výtvarné soutěži Lidice 2025 obdržela medaili za fotografii „Uvnitř hry“. Významným oceněním je také cena Hvězdička roku ZUŠ Eduarda Marhuly 2025 za kolektivní obory, kterou jí předala paní ředitelka Mgr. Pavla Kovalová.

Magda Jalůvková je mladá umělkyně s velkým potenciálem, citlivým vnímáním světa a odhodláním na sobě dále pracovat. Do dalších let jí přejeme mnoho inspirace, radosti z tvorby a splnění jejích uměleckých snů.

Ela Majeríková - výtvarná tvorba, 7./ I.

Ela je upřímná, přátelská a vtipná dívka s bystrým úsudkem a přirozenou inteligencí. Vyniká kreativitou a talentem, který se neomezuje pouze na výtvarné umění. Úspěšně se věnuje také sportu, zejména atletice a volejbalu, kde uplatňuje svou cílevědomost a vytrvalost. Ve výtvarné tvorbě dosahuje mimořádných výsledků především v kresbě tužkou a pastelkami. Její práce se vyznačují bezprostředním a osobitým kresebným projevem. Nejčastěji se věnuje portrétům, v nichž dokáže citlivě zachytit výraz i náladu zobrazované osoby. Vyniká originálním stínováním, nápaditostí a smyslem pro detail. Při práci je pečlivá a precizní, tvoří s klidem a trpělivostí, které se výrazně odrážejí v kvalitě jejích děl. V současné době se intenzivně připravuje na talentové zkoušky na střední umělecké školy. Zvažuje studium na umělecké škole, gymnáziu či střední škole stavební, neboť jejím snem je stát se architektkou. K tomuto cíli má výborné předpoklady – spojuje v sobě umělecký talent s nadáním pro fyziku a matematiku.

Ele přejeme, aby si vybrala cestu, která ji bude naplňovat, a aby si i nadále uchovala svou radost z tvorby, otevřenost a tvůrčí odvahu.

Beata Bezručová - výtvarná tvorba, 7./ I.

Beata je studentka Wichterlova gymnázia, která již sedmým rokem rozvíjí svůj výtvarný talent na naší ZUŠ. V letošním školním roce je absolventkou sedmého ročníku prvního stupně a za dobu svého studia se vyprofilovala jako výrazná, osobitá a všestranně nadaná umělecká osobnost. Beata vyniká nejen ve výtvarném oboru, ale také hudebně – souběžně studuje hru na violoncello. Je komunikativní, vtipná, svéhlavá a inspirativní mladá tvůrkyně, která se nebojí jít vlastní cestou. Ve své práci projevuje velkou originalitu, nápaditost a osobitý výtvarný humor. Přirozeně se pohybuje mezi plošnou, prostorovou i digitální tvorbou a s lehkostí realizuje i náročnější výtvarné projekty. Její kresba je bezprostřední, autentická a nezaměnitelná. Typickým znakem její tvorby je neutuchající tvůrčí energie – ráda pracuje na více projektech současně a s nadšením propojuje různé přístupy i média. Mezi její zájmy patří hororové hry, game art, japonská kultura a tvorba studia Amanita Design, které je jí inspirací svou imaginací a výtvarnou poetikou. V loňském školním roce dosáhla významného úspěchu, když v mezinárodní výtvarné soutěži Lidice 2025 získala medaili za fotografii s názvem „Hudební nebe“. Tento úspěch je potvrzením její píce, talentu a schopnosti citlivě propojit obraz s emocí.

V současné době se Beata připravuje na talentové zkoušky na střední umělecké školy. Jejím snem je studovat obor game art nebo malbu a v budoucnu se stát herní designérkou. Díky své vytrvalosti, fantazii a výrazné osobnosti má všechny předpoklady své umělecké cíle proměnit ve skutečnost. Beatě přejeme mnoho úspěchů na její cestě k vysněné profesi. Ať ji provází odhodlání, radost z práce i víra ve vlastní schopnosti.

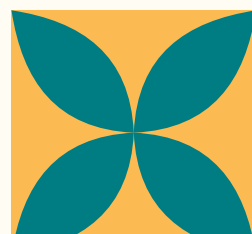

Karolína Sáblíková - výtvarná tvorba, 7./ I.

Karolína je studentkou Gymnázia PRIGO a již čtvrtým rokem navštěvuje výtvarný obor na naší ZUŠ. V letošním roce je absolventkou 7. ročníku I. stupně studia. Je veselá, přátelská a velmi kreativní osobnost, která do své tvorby vkládá nejen talent, ale i opravdové nadšení. Vyniká v kresbě, malbě i prostorové tvorbě, přičemž si s jistotou poradí s rozmanitými materiály. Výjimečným počinem byl její velkorysý projekt – poník v životní velikosti vytvořený z kartonu. Tento náročný úkol zvládla technicky i výtvarně s obdivuhodnou bravurou. Její kresby tužkou a pastelkami se vyznačují bezprostředním a osobitým projevem. Karolína dokáže citlivě pracovat s detailem i kompozicí a její práce působí přirozeně a autenticky. Kreativitu uplatňuje také při psaní příběhů, kde se projevuje její fantazie i smysl pro vyprávění. Karolína je pečlivá a zodpovědná studentka. Ve škole vyniká zejména v angličtině, psychologii a přírodovědných předmětech. Právě oblast přírodních věd ji dlouhodobě přitahuje a podporuje její budoucí profesní směřování.

Ve volném čase se věnuje kresbě, jízdě na kole, plavání, turistice a ráda tráví čas se svými přáteli. Jejím snem je studovat pedagogiku a v budoucnu se věnovat učitelství pro II. stupeň v oboru biologie–geografie. Díky svým studijním předpokladům, pracovitosti a přirozenému nadšení má pro naplnění tohoto cíle ty nejlepší předpoklady. Karolíně přejeme mnoho dalších tvůrčích úspěchů i radosti z objevování nových cest – jak ve výtvarném umění, tak na její budoucí pedagogické dráze.

David Novák - výtvarná tvorba, 4./ II.

David je studentem gymnázia PORG a letošním absolventem čtvrtého ročníku druhého stupně výtvarného oboru, který navštěvuje již jedenáct let. David je kreativní, přátelský a vtipný mladý muž se studijním přístupem a přirozenou zvědavostí. Ve výtvarné tvorbě vyniká především v malbě, a to i v jedné z nejnáročnějších malířských technik – akvarelu. Skvěle si vede také v digitální tvorbě, kde dokáže propojit cit pro detail s moderními technologiemi. V kresbě zaujme zejména svou nápaditostí, výtvarným vtipem a osobitým pohledem na svět. Kromě umění patří mezi jeho zájmy také sport, konkrétně bouldering, který mu přináší nejen radost z pohybu, ale i možnost překonávat nové výzvy. Ve volném čase si rád zahraje videohry.

Přestože zatím nemá zcela jasno, jakým směrem se v budoucnu vydá, uvažuje o studiu přírodních věd. Ať už si vybere jakoukoli cestu, je jisté, že jeho tvořivost, smysl pro humor a pracovitost mu budou velkou oporou. Davidovi přejeme mnoho úspěchů při dalším studiu i na jeho další životní cestě. Ať se mu daří rozvíjet jeho talent, nadšení pro poznávání i odvahu hledat vlastní směr.

Lukáš Novák - výtvarná tvorba, 4./ II.

Lukáš je studentem gymnázia PORG a zároveň výraznou osobností našeho výtvarného oboru, který navštěvuje již jedenáct let. V letošním roce úspěšně absolvuje čtvrtý ročník druhého stupně a uzavírá tak dlouhou a podnětnou etapu své umělecké cesty. Je kreativní, přátelský a vtipný mladý člověk se studijním přístupem a širokým rozhledem. Ve své tvorbě vyniká především malbou akrylem, kresbou suchým pastelem a digitální tvorbou. Jeho práce se vyznačují nápaditostí, lehkostí a osobitým výtvarným humorem, který dokáže citlivě a originálně propojit s technickou zručností.

Kromě umění patří mezi jeho zájmy také sport, zejména bouldering, a ve volném čase si rád zahraje videohry. Přestože zatím nemá zcela jasno, jakému oboru se bude v budoucnu věnovat, uvažuje o studiu přírodních věd. Lukášovi přejeme mnoho úspěchů, radosti z další tvorby i správná rozhodnutí na jeho další životní cestě.

Texty medailonků napsali vyučující nebo sami
absolventi

Foto a koláže: Jakub Kupčík

@ ZUŠ E. Marhuly, 2026

